

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/928**z dnia 28 czerwca 2018 r.**

kończąca wznowienie dochodzenia dotyczącego wyroków w sprawach połączonych C-186/14 P i C-193/14 P w odniesieniu do rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2272 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 266,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”),

a także mając na uwadze, co następuje:

A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI I POSTĘPOWANIE SĄDOWE**1. Ostateczne środki antydumpingowe**

- (1) W dniu 6 października 2009 r. w wyniku dochodzenia antydumpingowego zgodnego z art. 5 rozporządzenia podstawowego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła rozporządzeniem Rady (WE) nr 926/2009⁽²⁾ („pierwotne środki” lub „pierwotne rozporządzenie”) ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali („rury i przewody bez szwu”), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny” lub „ChRL”). Środki te przyjęły formę następujących stawek celnych ad valorem: 17,7 % (dla Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd), 27,2 % (dla innych przedsiębiorstw współpracujących) i 39,2 % (dla wszystkich innych przedsiębiorstw).
- (2) W dniu 8 grudnia 2015 r. w następstwie dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia zgodnego z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja nałożyła rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2272⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia”) ostateczne środki antydumpingowe na kolejne pięć lat na podstawie istniejącego prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia zagrożenia wyrządzeniem szkody.

2. Wyroki Sądu i Trybunału Sprawiedliwości

- (3) Pierwotne środki zostały wprowadzone na podstawie ustalenia dotyczącego zagrożenia wystąpieniem szkody i zostały unieważnione wyrokiem Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-528/09⁽⁴⁾ w zakresie, w jakim dotyczyły producenta eksportującego Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd. („Hubei”).
- (4) Wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2016 r. w sprawach połączonych C-186/14 P i C-193/14 P⁽⁵⁾ Trybunał Sprawiedliwości podtrzymał ustalenia Sądu w zakresie, w jakim dotyczyły Hubei (wyrok wraz z wyrokiem Sądu są zwane dalej łącznie „wyrokami w sprawie Hubei”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 19).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2272 z dnia 7 grudnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza i stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 322 z 8.12.2015, s. 21).

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei Xinyegang Steel przeciwko Radzie, T-528/09, ECLI:EU:T:2014:35.

⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 7 kwietnia 2016 r., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i inni przeciwko Hubei, sprawy połączone C-186/14 P oraz C-193/14 P, ECLI:EU:C:2016:209.

- (5) Uznano, że bezpośrednią konsekwencją wyroków w sprawie Hubei był fakt, że w odniesieniu do przywozu do Unii rur i przewodów bez szwu pochodzących z ChRL, wyprodukowanych przez Hubei, nie zastosowano nigdy środków antydumpingowych. W związku z powyższym cła antydumpingowe pobrane za ten przywóz trzeba było zwrócić zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego.
- (6) W czerwcu 2016 r. Komisja usunęła Hubei z listy przedsiębiorstw objętych dodatkowym kodem TARIC A950 i umieściła na liście pod nowym dodatkowym kodem TARIC C129.
- (7) W dniu 9 września 2016 r. Komisja opublikowała zawiadomienie dotyczące wyroków w połączonych sprawach C-186/14 P oraz C-193/14 P („zawiadomienie”) (¹), ponownie otwierające dochodzenie przeglądowne na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, które to dochodzenie doprowadziło do przyjęcia rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia. Zakres wznowienia ograniczono do ustalenia, czy w świetle wyroków w sprawie Hubei stosowne byłoby uchylenie rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei.

B. PROCEDURA

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła przemysł Unii reprezentowany przez Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej („Komitet Ochrony”), innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących w ChRL, zainteresowanych importerów/użytkowników oraz władze ChRL o wznowieniu dochodzenia.
- (9) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu.
- (10) Po wznowieniu dochodzenia Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali (China Iron and Steel Association – „CISA”) i czterech chińskich producentów eksportujących przedstawili uwagi. Komisja otrzymała również, w terminie określonym w zawiadomieniu, uwagi od Komitetu Ochrony reprezentującego przemysł Unii.
- (11) Odbyły się dwa przesłuchania Komitetu Ochrony w obecności rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Pozostałe strony nie złożyły wniosków o przesłuchanie.

C. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (12) Jak wspomniano w motywie 10, uwagi przedstawiły dwie grupy zainteresowanych stron – mianowicie Komitet Ochrony z jednej strony oraz CISA i czterech chińskich producentów eksportujących z drugiej.
- (13) Po pierwsze, Komitet Ochrony stwierdził, że Komisja nie powinna była stwierdzić nieważności cła antydumpingowego w odniesieniu do Hubei, ponieważ wyroki w sprawie Hubei obejmowały jedynie stwierdzenie nieważności pierwotnych środków, a nie tych nałożonych rozporządzeniem w sprawie przeglądu wygaśnięcia. Ponadto Komitet Ochrony zapewnił, że zakres wyroków w sprawie Hubei nie można rozszerzyć na akty prawne, których nie zakwestionowano przed sądami Unii, nawet jeżeli akty te obciążone są tymi samymi błędami prawnymi.
- (14) Według orzecznictwa sądów europejskich nieważność pierwotnego rozporządzenia wpływa na ważność kolejnych podobnych rozporządzeń (²). W tym przypadku nieważność pierwotnego środka względem Hubei miała również wpływ na ważność rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia w takim zakresie, w jakim dotyczyło ono Hubei. W następstwie wyroku uważa się, że w odniesieniu do Hubei nie zastosowano nigdy pierwotnych środków, a w związku z tym nie powinno się było stosować w odniesieniu do Hubei także rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia. W związku z powyższym odrzucono twierdzenie Komitetu Ochrony, jakoby w stosunku do Hubei należało w dalszym ciągu stosować cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem w sprawie przeglądu wygaśnięcia.

(¹) Zawiadomienie dotyczące wyroków w sprawach połączonych C-186/14 P i C-193/14 P w odniesieniu do rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 nakładającego ostateczne cła antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2272 nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. C 331 z 9.9.2016, s. 4).

(²) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 lutego 2016 r., C & J Clark International Ltd oraz Puma SE, sprawy połączone C-659/13 i C-34/14, ECLI:EU:C:2016:74, pkt 79.

- (15) Po drugie, Komitet Ochrony stwierdził, że Komisja nie miała podstawy prawnej do wznowienia dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia lub do uchylecia środków nałożonych rozporządzeniem w sprawie przeglądu wygaśnięcia na wszystkich producentów eksportujących w Chinach. Komitet Ochrony stwierdził także, że wyroki w sprawie Hubei nie unieważniły rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia, ponieważ Komisja nie oparła swoich ustaleń w pierwotnym dochodzeniu na tej samej podstawie (uznanej za nielegalną).
- (16) Komisja odrzuciła również te argumenty. Z orzecznictwa wynika, że choć skutkiem prawnym stwierdzenia nieważności aktu Unii jest obowiązek przyjęcia przez instytucję, która przyjęła ten akt, środków koniecznych do usunięcia stwierdzonej niezgodności z prawem, gdyż obowiązek przewidziany w art. 266 TFUE w odniesieniu do wyroków orzekających o nieważności ma zastosowanie przez analogię, to instytucji tej przysługuje jednak szeroki zakres uznaniowości w wyborze tych środków, przy czym środki te muszą być zgodne z sentencją danego wyroku oraz z jego uzasadnieniem, będącym zasadniczą podstawą danego rozstrzygnięcia⁽¹⁾. W tym konkretnym przypadku, odnosząc się do sentencji i uzasadnienia wyroków w sprawie Hubei, Komisja uznała za stosowne wznowienie dochodzenia w celu oceny – po otrzymaniu uwag od zainteresowanych stron – czy cła nałożone na chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei należy również uchylić.
- (17) W każdym przypadku Komisja uważa, że ma prawo wznowić dochodzenie nawet wówczas, gdy nie jest do tego prawnie zobowiązana.
- (18) Po trzecie, Komitet Ochrony uznał, że uchylając rozporządzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia, Komisja naruszyłaby zasadę pewności prawa, gdyż rozporządzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia stało się ostateczne w związku z faktem, że nie zostało zakwestionowane przed Sądem.
- (19) Jak już stwierdzono, nieważność pierwotnego rozporządzenia może wpłynąć na ważność kolejnych rozporządzeń w tym samym zakresie. W związku z tym nawet jeżeli kolejnego rozporządzenia nie zakwestionowano przed sądami europejskimi, można uznać, że na to rozporządzenie wpłynęła niezgodność z prawem wynikająca z pierwotnego rozporządzenia, na podstawie którego je przyjęto, przez co konieczne byłoby uchylenie poprzedniego rozporządzenia w tym zakresie. W tym przypadku Komisja podjęła decyzję o dokonaniu oceny skutków wyroków w sprawie Hubei, o których mowa w motywach 3 i 4, dla rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia. W związku z tym – w celu uszanowania praw do obrony zainteresowanych stron – Komisja zażądała uwag w sprawie wpływu tych wyroków na rozporządzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia. W rezultacie w przypadku braku dalszych zastrzeżeń nieprawidłowe jest twierdzenie, że zasada pewności prawa jest naruszona, ilekroć Komisja rozważyła uchylenie środków, które zostały uznane za częściowo nieważne przez sądy europejskie, w szczególności w przypadku należytego poszanowania prawa zainteresowanych stron do obrony.
- (20) Ponadto Komitet Ochrony argumentował, że uchylenie tych środków wywarłoby znaczący negatywny wpływ na przemysł Unii, jak stwierdzono w dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia w odniesieniu do prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia zagrożenia wyrządzeniem szkody, co należy wziąć pod uwagę.
- (21) Uwagi otrzymane od przedstawicieli przemysłu Unii dotyczące wpływu uchylecia tych środków na sytuację tego przemysłu omówiono w motywach 58–66.
- (22) Z kolei CISA i wszystkie cztery chińskie przedsiębiorstwa stwierdziły, że ustalenia dotyczące zagrożenia wyrządzeniem szkody w równym stopniu dotyczą Hubei, jak i wszystkich innych chińskich producentów eksportujących. W związku z tym według tych stron uchylenie tych środków tylko w odniesieniu do Hubei, a nie w odniesieniu do pozostałych chińskich producentów eksportujących, stanowiłoby złamanie zasady niedyskryminacji.
- (23) Również tego argumentu nie można przyjąć. Zasada niedyskryminacji zabrania, po pierwsze, traktowania podobnych sytuacji w różny sposób, a po drugie, traktowania różnych sytuacji w ten sam sposób, chyba że istnieją ku temu obiektywne powody⁽²⁾. Z uwagi na fakt, że pozostali chińscy producenci eksportujący nie zakwestionowali pierwotnego rozporządzenia ani rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia przed Sądem, producenci ci znajdują się w innej sytuacji niż Hubei. Fakt ten uzasadnia odmienne podejście w odniesieniu do stosowania rozporządzenia w sprawie przeglądu. W związku z tym odmiennego traktowania samego w sobie nie można uznać za dyskryminujące, o ile strony przedstawiające skargi w związku z takim odmiennym traktowaniem nie znajdują się w sytuacji podobnej do sytuacji Hubei. W praktyce w tym konkretnym przypadku Komisja nie ma prawnego obowiązku uchylecia tych środków w odniesieniu do pozostałych producentów eksportujących, ponieważ jedynie Hubei postanowiło zakwestionować ustalenia zawarte w tym rozporządzeniu przed sądami europejskimi.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 marca 2018 r., Deichmann, sprawa C-256/16, ECLI:EU:C:2018:187, pkt 87.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 stycznia 2005 r., Europe Chemi-Con (Deutschland) przeciwko Radzie, C-422/02 P, ECLI:EU:C:2005:56, pkt 33.

- (24) CISA i wszystkie cztery chińskie przedsiębiorstwa również wyraziły opinię, że niezgodność z prawem stwierdzona przez Trybunał Sprawiedliwości oznacza, iż pierwotnych środków nie należało nigdy wprowadzać, ponieważ przesłanką ich wprowadzenia było domniemane zagrożenie wyrządzeniem szkody, co do którego Sąd stwierdził, że nigdy nie istniało. W związku z tym CISA i wszystkie cztery chińskie przedsiębiorstwa twierdziły, że charakter niezgodności z prawem stwierdzonej przez Sąd wpłynął na zgodność z prawem całego środka antydumpingowego i dlatego podniosły kwestię interesu publicznego, który powinien przeważać nad zasadą pewności prawa.
- (25) CISA nie wyjaśniło, w jaki sposób utrzymanie tych środków w odniesieniu do pozostałych producentów eksportujących mogłoby być sprzeczne z ogólnym interesem Unii, w szczególności biorąc pod uwagę ustalenia z dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia, w którym to dochodzeniu stwierdzono między innymi, że nie istniały istotne powody z punktu widzenia interesów Unii przemawiające przeciwko utrzymaniu środków antydumpingowych w stosunku do przywozu z Chin ⁽¹⁾. W związku z powyższym argument ten został odrzucony. Jeżeli chodzi o stwierdzenie, że ustalenia Sądu wykazały istnienie błędów w pierwotnym rozporządzeniu w takim stopniu, że rozporządzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia nie może pozostać w mocy, zwraca się uwagę, że ustalenia Sądu ograniczyły się wyłącznie do przypadku Hubei. W związku z tym zainteresowane strony, które nie skorzystały z prawa zakwestionowania pierwotnego rozporządzenia przed sądami europejskimi, nie mogły twierdzić, że wyrok sądów europejskich powinien odnosić się do tych zainteresowanych stron w taki sam sposób.
- (26) Ponadto CISA i wszystkie cztery chińskie przedsiębiorstwa stwierdziły, że jeżeli rozporządzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia nie zostanie uchylone ze skutkami *erga omnes*, będzie to naruszeniem zasad rozsądnej administracji i dobrego postępowania administracyjnego.
- (27) Stwierdzenie nieważności rozporządzenia antydumpingowego wpływa jedynie na strony, które zakwestionowały to rozporządzenie przed Sądem. Odzwierciedla to również powszechna praktyka Komisji przy wykonywaniu wyroków. W związku z błędami stwierdzonymi przez sądy europejskie i zgodnie ze swoim obowiązkiem jako niezależnego organu dochodzeniowego Komisja podjęła jednak decyzję o ponownym wszczęciu dochodzenia w celu ustalenia, czy środki wynikające z rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia powinny zostać uchylone *erga omnes*.
- (28) Z przyczyn określonych w motywach 65 i 66 badanie to ujawniło, że uchylenie takie w praktyce nie byłoby właściwe. W każdym razie chińskie przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem nie były w stanie wyjaśnić, w jaki sposób nieuchylenie tych środków w odniesieniu do wszystkich chińskich producentów eksportujących spowodowałoby naruszenie zasady dobrej administracji. W związku z powyższym twierdzenie to również zostało odrzucone.

D. STOSOWNOŚĆ UCHYLENIA ŚRODKÓW W ŚWIETLE WYROKÓW TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI I SĄDU

- (29) Komisja zbadała, czy właściwe byłoby uchylenie przedłużonych ceł antydumpingowych na przywóz rur i przewodów bez szwu z Chin zgodnie z rozporządzeniem w sprawie przeglądu wygaśnięcia w zakresie, w jakim cła te zostały nałożone na chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei.
- (30) Po pierwsze, Komisja zbadała, w świetle wyroków w sprawie Hubei, skutki wyroków w sprawie Hubei dla rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia. Po drugie, Komisja ponownie zbadała kształtowanie się głównych wskaźników szkody dla przemysłu Unii po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem na podstawie informacji zgromadzonych w tym czasie. Po trzecie, Komisja oceniła, czy ustalenia przeglądu wygaśnięcia byłyby w dalszym ciągu prawdziwe bez uwzględnienia wywozu dokonywanego przez Hubei. Po czwarte, Komisja rozważyła dowody zebrane podczas dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia i ustalenia dokonane na tej podstawie oraz określiła wpływ uchylenia środków na przemysł Unii.

1. Skutki wyroków w sprawie Hubei dla rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia

- (31) Sąd stwierdził nieważność pierwotnego rozporządzenia nakładającego cła antydumpingowe na przywóz rur i przewodów bez szwu z Chin „w zakresie, w jakim nakłada ono cło antydumpingowe na wywóz produktów wytwarzanych przez Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd i stanowi o poborze tymczasowego cła nałożonego na taki wywóz” ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2272, motywy 112–121.

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei Xinyegang Steel przeciwko Radzie, T-528/09, ECLI:EU:T:2014:35, pkt 93.

- (32) W związku z tym z sentencji wyroku, który wyraźnie ograniczono do cła nałożonego na Hubei, jasno wynika, że stwierdzenie nieważności dotyczyło wyłącznie ceł antydumpingowych nałożonych na Hubei.
- (33) Jak określono w motywie 6, w czerwcu 2016 r. Komisja wykonała wyroki w sprawie Hubei, usuwając Hubei z listy przedsiębiorstw objętych dodatkowym kodem TARIC A950 i umieszczając je na liście pod nowym dodatkowym kodem TARIC C129.
- (34) Jednak wbrew twierdzeniom niektórych zainteresowanych stron stwierdzenie nieważności pierwotnego rozporządzenia nie wpłynęło na ważność tego rozporządzenia w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei.
- (35) Wynika to z faktu, że rozporządzenia antydumpingowe zawierają zarówno środki o zastosowaniu ogólnym, ponieważ nakładają cło antydumpingowe na przywóz produktów objętych postępowaniem, których pochodzenie jest szczególne, na kategorię adresatów określoną w sposób ogólny i abstrakcyjny, jak i pakiety indywidualnych decyzji wpływających na adresatów, których dotyczy rozporządzenie ⁽¹⁾. W orzecznictwie odpowiednio uznaje się możliwość częściowego stwierdzenia nieważności tych rozporządzeń. W takich sytuacjach stwierdzenie nieważności tylko na korzyść tych adresatów, których dotyczy wyrok, nie wpływa na ważność zaskarżonego rozporządzenia w odniesieniu do wszystkich stron, które tego rozporządzenia w praktyce nie zakwestionowały.
- (36) Z tych powodów w zawiadomieniu wyraźnie stwierdzono, że zakres wznowienia dochodzenia będzie „ograniczony do uchylenia przedłużonych ceł antydumpingowych [...] ponieważ cła te zostały nałożone na chińskich producentów eksportujących wymienionych w [rozporządzeniu w sprawie przeglądu wygaśnięcia]” ⁽²⁾.
- (37) W związku z powyższym wznowienie to nie miało na celu zbadania ważności pierwotnego rozporządzenia w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei, lecz ocenę wpływu wyroków w sprawie Hubei na rozporządzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia i środki nadal obowiązujące w odniesieniu do tych pozostałych producentów eksportujących.
- (38) Skutki te są ograniczone, ponieważ pozostali producenci eksportujący nie zakwestionowali pierwotnego rozporządzenia. Wynika z tego, że w tym przypadku rozporządzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia pozostaje w mocy w zakresie, w jakim ma zastosowanie do chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei.

2. Kształtowanie się głównych wskaźników szkody po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem.

- (39) W wyrokach w sprawie Hubei stwierdzono nieważność ceł ostatecznych w odniesieniu do Hubei na podstawie faktu, że wykazano niespójności w odniesieniu do dwóch czynników określonych w art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia zagrożenia wyrządzeniem szkody (tzn. wielkość chińskiego przywozu i ceny importowe) i że jeden czynnik (chińskie moce produkcyjne i ryzyko przekierowania wywozu do Unii) był niekompletny pod względem istotnych dowodów, które należało uwzględnić. Jeżeli chodzi o czwarty czynnik określony w art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego (stan zapasów przemysłu Unii), Sąd stwierdził, że Komisja uznała ten czynnik za nieistotny.
- (40) Komisja uznała, że stosowne będzie bardziej szczegółowe zbadanie kształtowania się głównych wskaźników szkody po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. Okres objęty pierwotnym dochodzeniem trwał od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. („OD”). Po nałożeniu środków tymczasowych w pierwotnym dochodzeniu zebrano dodatkowe informacje o okresie trwającym od dnia 1 lipca 2008 r. do marca 2009 r. („dane z okresu po OD”).
- (41) Analizę przeprowadzono w celu ustalenia, czy sytuacja przemysłu Unii uległa pogorszeniu, które mogłoby wskazywać na wystąpienie sytuacji wyrządzającej szkodę po okresie objętym dochodzeniem. W tym zakresie w celu dokonania porównania Komisja uwzględniła także tendencje występujące w okresie istotnym dla oceny szkody podczas pierwotnego dochodzenia, tzn. w okresie od 2005 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

⁽¹⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 kwietnia 2015 r., TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, pkt 19; opinia rzecznika generalnego Eleanor Sharpston z dnia 21 maja 2015 r., Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH, C-687/13, EU:C:2015:349, pkt 40 oraz opinia rzecznika generalnego Warnera z dnia 14 lutego 1979 r., NTN przeciwko Radzie, 113/77, EU:C:1979:39, s. 1212, przez analogię s. 1243, Rada/Bank Saderat Iran i Komisja, C-200/13 P, EU:C:2016:284, pkt 119 i przytoczone orzecznictwo.

⁽²⁾ Zawiadomienie, s. 4.

- (42) Do wskaźników tych należały konsumpcja w Unii, produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu Unii, jak również ceny sprzedaży przemysłu Unii i jego rentowność.

(i) *Konsumpcja*

- (43) Konsumpcja w Unii zwiększyła się w okresie badanym o 24 %, natomiast później zmniejszyła się znacząco z 3 172 866 ton w okresie objętym dochodzeniem (OD) do 1 720 968 ton po tym okresie. Jak wyjaśniono w motywie 51 pierwotnego rozporządzenia, konsumpcja w Unii zmniejszyła się w okresie po OD o prawie 30 % ⁽¹⁾.

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

	2005	2006	2007	OD	Dane z okresu po OD
Konsumpcja w Unii (w tonach)	2 565 285	2 706 560	3 150 729	3 172 866	1 720 968

Źródło: Pierwotne rozporządzenie.

(ii) *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

- (44) Jak pokazano w tabeli 2, wielkość produkcji przemysłu Unii również znacznie zmalała w okresie po OD, odzwierciedlając zmniejszenie konsumpcji. Podobnie moce produkcyjne zmalały po okresie objętym dochodzeniem. Jednak pomimo tego zmniejszenia mocy produkcyjnych wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło do poziomu 77 % (w porównaniu z 90 % podczas OD) w związku z bardziej znaczącym spadkiem wielkości produkcji. W motywie 53 pierwotnego rozporządzenia zauważono, że w marcu 2009 r. wykorzystanie mocy produkcyjnych wynosiło jedynie 60 %.

Tabela 2

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2005	2006	2007	OD	Dane z okresu po OD
Produkcja (w tonach)	2 022 596	2 197 964	2 213 956	2 158 096	1 477 198
Moce produkcyjne (w tonach)	2 451 187	2 469 365	2 446 462	2 398 283	1 889 180
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	83 %	89 %	90 %	90 %	78 %
Wskaźnik (2005 = 100)	100	108	110	109	88

Źródło: Pierwotne rozporządzenie.

(iii) *Wielkość sprzedaży i udział w rynku*

- (45) Jak pokazano w tabeli 3, równoległe ze spadkiem konsumpcji znacząco zmniejszyła się również wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym, w związku z czym udział w rynku pozostał stabilny.

⁽¹⁾ Jak również wspomniano w pierwotnym rozporządzeniu w przypisie 7, porównanie to przeprowadzono między średnimi wartościami miesięcznymi.

- (46) Należy zauważyć, że – jak wskazano w motywie 52 pierwotnego rozporządzenia – w przypadku chińskiego wywozu udało się zwiększyć wielkość przywozu i zachować stabilny udział w rynku unijnym w tym samym okresie i w sytuacji znacznie kurczącego się rynku.

Tabela 3

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2005	2006	2007	OD	Dane z okresu po OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	1 766 197	1 907 126	2 061 033	2 017 525	1 093 175
Udział w rynku	68,8 %	70,5 %	65,4 %	63,6 %	63,5 %

Źródło: Pierwotne rozporządzenie.

(iv) Cena sprzedaży i rentowność

- (47) Chociaż ceny sprzedaży wzrosły w okresie badanym i nadal rosły po tym okresie, rentowność znacząco spadła. Rentowność znacznie zmniejszyła się już w OD i osiągnęła bardzo niskie poziomy po tym okresie. Podczas pierwotnego dochodzenia ustalono, że rentowność osiągnęła wręcz ujemny wynik w pierwszym kwartale 2009 r. (– 0,8 %) ⁽¹⁾.
- (48) Ten spadek rentowności można przynajmniej częściowo przypisać znacznemu spadkowi produkcji i wielkości sprzedaży, który miał wpływ na wykorzystanie mocy produkcyjnych, które również spadło i negatywnie wpłynęło na średnie koszty produkcji.

Tabela 4

Cena sprzedaży, rentowność

	2005	2006	2007	OD	Dane z okresu po OD
Cena sprzedaży (w EUR za tonę)	983	1 047	1 188	1 192	1 415
Rentowność	12,1 %	17,5 %	17,9 %	15,4 %	3,5 %

Źródło: Pierwotne rozporządzenie.

- (49) Podsumowując, wszystkie główne wskaźniki szkody znacznie się pogorszyły po okresie objętym dochodzeniem. Produkcja i wielkość sprzedaży zmalały znacząco i wywarły negatywny wpływ na wykorzystanie mocy produkcyjnych. Udział w rynku pozostał stabilny, ale wynikał z równoległego kurczenia się rynku unijnego. Sytuacja finansowa przemysłu Unii również pogorszyła się wraz z dramatycznym spadkiem rentowności po okresie objętym dochodzeniem, co doprowadziło wręcz do strat pod koniec pierwszego kwartału 2009 r. Wzrost cen sprzedaży nie mógł zmienić tej tendencji spadkowej.
- (50) W związku z tym można stwierdzić, że przemysł Unii ponosił szkodę po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem.

3. Ustalenia przeglądu wygaśnięcia przy braku wywozu Hubei

- (51) Komisja oceniła także – w ramach oceny prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia zagrożenia wyrządzeniem szkody – czy ustalenia przeglądu wygaśnięcia byłyby w dalszym ciągu prawdziwe bez wywozu dokonywanego przez Hubei do Unii.

⁽¹⁾ Motyw 54 pierwotnego rozporządzenia.

- (52) W tym zakresie należy przypomnieć, że ponieważ Hubei nie współpracowało podczas dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia, Komisja nie otrzymała żadnych danych dotyczących jego przywozu w tym okresie. Konkretnie dane o przywozie dokonywanym przez Hubei nie były także dostępne w bazie danych utworzonej na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6. Przywóz był dokonywany przez Hubei pod dodatkowym kodem TARIC A950, który miał zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw współpracujących w ramach pierwotnego dochodzenia, ale któremu nie przyznano indywidualnej stawki celnej. W związku z tym Komisji udostępniono tylko zagregowane dane o 16 chińskich producentach eksportujących (w tym Hubei), wszystkich objętych dodatkowym kodem TARIC A950.
- (53) Komisja nie mogła zatem wykorzystać tych zagregowanych danych o przywozie, aby wyodrębnić z nich dane dotyczące tylko przywozu dokonywanego przez Hubei. W związku z tym z uwagi na brak współpracy i danych statystycznych dotyczących przywozu dokonywanego przez Hubei Komisja oszacowała wielkość przywozu dokonanego przez Hubei w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym na podstawie wielkości przywozu w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. Informacje te zostały przedstawione przez Hubei w odpowiedzi na kwestionariusz w ramach pierwotnego dochodzenia i zweryfikowane przez Komisję podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu, która odbyła się na terenie przedsiębiorstwa w październiku 2008 r.
- (54) W celu przypomnienia: w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem przywóz dokonywany przez Hubei stanowił około [8–13 %] całego przywozu z Chin. W związku z tym, z uwagi na brak współpracy ze strony Hubei podczas dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia, Komisja założyła, że ten udział w całym przywozie z Chin pozostał niezmienny.
- (55) Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie przeglądu wygaśnięcia łączny przywóz z Chin do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wyniósł 67 977 ton. Na tej podstawie oraz transponując ten sam udział Hubei w łącznym przywozie z ChRL (tzn. [8–13] % łącznego przywozu) również do ustaleń zawartych w rozporządzeniu w sprawie przeglądu wygaśnięcia, obliczono, że przywóz dokonany przez Hubei wyniósł [6 000–7 500] ton z 67 977 ton podanych w rozporządzeniu w sprawie przeglądu wygaśnięcia.
- (56) Biorąc pod uwagę, że obliczono, iż za około [87–92 %] przywozu odpowiadali chińscy producenci eksportujący inni niż Hubei, oraz zważywszy, że w art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego wymaga się ogólnej oceny tych wskaźników, Komisja stwierdziła, iż wykluczenie przywozu dokonanego przez Hubei z całkowitego przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie stanowiłoby zakwestionowania oceny jakościowej dokonanej przez Komisję i zawartej w rozporządzeniu w sprawie przeglądu wygaśnięcia.
- (57) W związku z tym potwierdzono ustalenia określone w motywach 105–109 rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia i ustalenia te można zachować bez wprowadzania w nich zmian, nawet w przypadku braku przywozu pochodzącego od Hubei.

4. Wpływ uchylecia środków na przemysł Unii

- (58) Następnie Komisja oceniła wpływ uchylecia przedmiotowych środków przeciwko Chinom *erga omnes* na sytuację przemysłu Unii.
- (59) W tym miejscu należy przypomnieć, że odpowiednie dane gospodarcze zgromadzono podczas dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia, o którym mowa w motywie 2. Ustalenia te oparto na faktach i dowodach zebranych w późniejszym okresie (od lipca 2013 r. do czerwca 2014 r.), podczas gdy ustalenia z pierwotnego dochodzenia oparto na dowodach zebranych w okresie od lipca 2007 r. do czerwca 2008 r.
- (60) Dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia wyraźnie wskazało, co następuje: w przypadku uchylecia środków przemysł stanąłby w obliczu znacznego wzrostu przywozu z Chin po cenach dumpingowych. Ustalono, że przy niskich cenach wielkość przywozu mogłaby osiągnąć poziom podobny do tego, który ustalono w pierwotnym dochodzeniu. Jednocześnie w toku dochodzenia stwierdzono, że konsumpcja w Unii zmniejszyła się w okresie badanym o 19 %. Co więcej, ustalono, że oczekiwany poziom cen przywozu z Chin bez cła antydumpingowego prawdopodobnie podciąłby ceny przemysłu Unii o około 40 %. Przemysł Unii nie byłby w stanie poradzić sobie ze wzrostem przywozu po tak niskich cenach. Klienci istotnie mogliby z łatwością zmienić swoje zamówienia krótkoterminowe, wybierając chińskich producentów eksportujących zamiast producentów unijnych. Doprowadziłoby to do znacznego wzrostu udziału chińskiego przywozu w rynku z 6,3 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym w związku z wygaśnięciem do maksymalnie 30 %. Biorąc pod uwagę znaczny wzrost chińskich mocy produkcyjnych od czasu pierwotnego dochodzenia (60 %), przywóz z Chin wkrótce zalałby rynek Unii i zyskałby znaczny udział w rynku kosztem przemysłu Unii.

- (61) Ponadto w dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia ujawniono znaczne wolne moce produkcyjne w Chinach (większe niż całkowita konsumpcja w Unii), które z dużym prawdopodobieństwem zostałyby skierowane na rynek Unii, który mimo obowiązujących środków pozostaje bardzo atrakcyjny dla chińskiego wywozu. Wolne moce produkcyjne w okresie objętym dochodzeniem przeglądem oszacowano na 2 mln ton, co przekracza łączną konsumpcję w Unii w tym samym okresie. Chiny mogłyby zatem znacznie zwiększyć wielkość swojego wywozu do Unii. Wniosek ten potwierdza fakt, że na wielu innych ważnych rynkach eksportowych Chin (takich jak Kanada, Stany Zjednoczone Ameryki, Kolumbia, Meksyk i Brazylia) obowiązywały środki ochrony handlu skierowane przeciwko przywózowi produktów objętych dochodzeniem z Chin, a w szeregu innych krajach dochodzenia w sprawie ochrony handlu były w toku. Ustalono również, że z powodu pogorszenia koniunktury chińskiej gospodarki w połączeniu z wysoką nadwyżką mocy produkcyjnych wywierano silną presję na chińskich producentów, aby produkowali oni z wysokim stopniem wykorzystania mocy produkcyjnych.
- (62) Jeżeli chodzi o prawdopodobne zmiany cen w przypadku przywozu z Chin, ceny przywozu z Chin już w okresie objętym dochodzeniem przeglądem były znacznie niższe od cen sprzedaży przemysłu Unii pomimo obowiązujących środków antydumpingowych. Bez ceł antydumpingowych spodziewano się dalszego spadku chińskich cen importowych i podcięcia cenowego od około 40 %. Presję cenową z dużym prawdopodobieństwem podkreśli prawdopodobny, nieuchronny nagły wzrost chińskich wielkości przywozu.
- (63) W dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia potwierdzono, że stan zapasów nie miał większego znaczenia dla analizy, ponieważ produkcja producentów unijnych opierała się głównie na krótkoterminowych zamówieniach składanych przez klientów, a zapasy reprezentują w związku z tym tylko niewielki odsetek produkcji producentów unijnych.
- (64) Przegląd wygaśnięcia pokazał również, że negatywny wpływ na przemysł Unii przejawia się w ten sposób, że klienci z Unii wybiorą przywozy towarów w niskich cenach z Chin. W związku z tym, że nie przewidywano, że unijne moce produkcyjne się zwiększą, doprowadziłoby to także do znaczącego zwiększenia udziału przywozu z Chin w rynku na niekorzyść przemysłu Unii. Rezultatem byłby niższy wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych dla przemysłu Unii, a w związku z tym wyższe koszty jednostkowe. Jednocześnie przywozy towarów po niskich cenach wywarłyby presję na rynek Unii, co nie pozwoliłoby producentom unijnym na podniesienie cen, doprowadzając w ten sposób do spadku rentowności.
- (65) Dlatego w przeglądzie wygaśnięcia stwierdzono, że uchylenie tych środków doprowadziłoby prawdopodobnie do ponownego wystąpienia zagrożenia wyrządzeniem szkody. Stwierzenia tego nie zakwestionowała żadna z zainteresowanych stron, a Komisja nie była w stanie pozyskać dowodów, które podważałyby przedmiotowe ustalenia.
- (66) W związku z tym i biorąc pod uwagę, że nawet bez uwzględnienia wielkości przywozu dokonanego przez Hubei ustalenia z przeglądu wygaśnięcia byłyby takie same, Komisja stwierdziła, iż w przypadku uchylenia tych środków wpływ gospodarczy na przemysł Unii byłby poważny.

E. WNIOSEK I UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (67) W rezultacie, ogólnie rzecz biorąc i w szczególności mając na uwadze istotne negatywne skutki uchylenia środków dla przemysłu Unii, Komisja uznała, że uchylenie obowiązujących środków w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei nie byłoby właściwe.
- (68) W dniu 28 lipca 2017 r. Komisja ujawniła wszystkim zainteresowanym stronom podstawowe fakty i ustalenia, na podstawie których zdecydowała się uchylić obowiązujące środki antydumpingowe w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei, i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia w określonym terminie uwag dotyczących tych wniosków.

F. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON PO UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (69) Po ujawnieniu Komisja otrzymała istotne uwagi w imieniu CISA i czterech producentów eksportujących rury i przewody bez szwu.
- (70) Strony te twierdziły, że kwestią wymagającą rozważenia jest raczej pytanie, czy uchylenie obowiązujących środków antydumpingowych byłoby zgodne z prawem i spójne z zasadą dobrej administracji a nie pytanie, czy uchylenie to jest właściwe.

- (71) Na poparcie tego twierdzenia strony argumentowały, że w wyrokach w sprawie Hubei Trybunał Sprawiedliwości i Sąd stwierdziły, że środki antidumpingowe zostały przyjęte bez właściwego ustalenia szkody w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego (i art. 3 Porozumienia antidumpingowego WTO) i że w związku z tym pierwotne środki były w całości wadliwe pod względem prawnym. Odwołując się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Clark i Puma⁽¹⁾, strony argumentowały, że niezgodność z prawem stwierdzona w pierwotnym rozporządzeniu jest uznawana za naruszającą zgodność z prawem późniejszego rozporządzenia przedłużającego, tak więc należy stwierdzić, że całość pierwotnego rozporządzenia w sprawie rur i przewodów bez szwu była dotknięta tym samym błędem. Wynika z tego, że nie uchylając środków w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei, Komisja działałaby niezgodnie z art. 1, art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego oraz art. VI GATT 1994, jak również art. 1 i art. 18 ust. 1 Porozumienia antidumpingowego WTO.
- (72) Te same strony twierdziły ponadto, że utrzymanie środków antidumpingowych nie byłoby również zgodne z zasadą dobrej administracji.
- (73) Co więcej, strony te wyjaśniły, że nie wniosowały o uchylenie tych środków ze skutkiem *erga omnes* przez rozszerzenie skutków wyroków w sprawie Hubei. Twierdziły, że ich wniosek o uchylenie środków był zamiast tego oparty na art. 1, art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego oraz art. VI GATT 1994, a także art. 1 i art. 18 ust. 1 Porozumienia antidumpingowego WTO, jak wspomniano w motywie 71. Uchylenie takie wywarłoby skutek *ex post*, który z prawnego punktu widzenia różniłby się od rozszerzenia skutków wyroków w sprawie Hubei, które miałyby moc wsteczną.
- (74) Wreszcie strony te zauważyły, że wszelkie negatywne skutki uchylenia środków dla sytuacji przemysłu Unii należy uwzględnić w nowym dochodzeniu antidumpingowym, które miałyby zostać wszczęte zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (75) Komisja odrzuciła te argumenty. Biorąc pod uwagę twierdzenie, że utrzymanie obowiązujących środków w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących rury i przewody bez szwu innych niż Hubei byłoby niezgodne z art. 1, art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego oraz art. VI GATT 1994, jak również art. 1 i art. 18 ust. 1 Porozumienia antidumpingowego WTO oraz jak wspomniano w motywie 23, Komisja przypomniała, że w wyrokach w sprawie Hubei ograniczono stwierdzenie nieważności pierwotnego rozporządzenia wyłącznie do nałożenia ceł antidumpingowych na Hubei. Jak wyjaśniono również w motywie 25, dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia dotyczące środków w dziedzinie rur i przewodów bez szwu przeciwko Chinom pozostało w mocy w takim samym zakresie jak pierwotne rozporządzenie, tj. w takim zakresie, w jakim ma zastosowanie do chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei.
- (76) Ponadto zgodnie z zasadą pewności prawa ostateczny charakter środków przyjętych przez instytucje unijne uniemożliwia zakwestionowanie tych środków po upływie terminu ich zaskarżenia przewidzianego w art. 263 TFUE⁽²⁾. Zatem zawsze gdy strona ma wyraźne prawo do ubiegania się o stwierdzenie nieważności środka w bezpośrednim postępowaniu przed sądem europejskim – jak było w przypadku wszystkich innych chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei – strona ta musi albo skorzystać z tego prawa, albo na zawsze zaniechać wszelkich działań⁽³⁾.
- (77) Wynika z tego, że nie istnieje prawny obowiązek uchylenia obowiązujących środków w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei wynikający z rozporządzenia podstawowego lub GATT 1994 i Porozumienia antidumpingowego WTO. Zarzuty w tym zakresie zostały oddalone.
- (78) W odniesieniu do twierdzenia, że Komisja nie działała zgodnie z zasadą dobrej administracji, należy po pierwsze zauważyć, że zgodnie z orzecznictwem zasada dobrej administracji sama w sobie nie nadaje uprawnień jednostkom, z wyjątkiem sytuacji, gdy stanowi ona wyraz szczególnych uprawnień⁽⁴⁾. Ponieważ żadna z zainteresowanych stron nie była w stanie powołać się na naruszenie konkretnego prawa w tym zakresie, Komisja uważa, że przytaczanie argumentów w tym zakresie jest bezpodstawne. Po drugie, niezależnie od powyższego Komisja uważa, że działała właśnie zgodnie z tą zasadą, wznawiając dochodzenie i dokonując oceny stosowności obowiązujących środków w świetle wyroków w sprawie Hubei. Fakt, że strony nie zgadzają się z wynikiem oceny, nie sprawia, iż ocena ta jest bezprawna lub sprzeczna z zasadą dobrej administracji. Ponadto odsyła się do motywu 27.

(1) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, C & J Clark International Ltd oraz Puma SE.

(2) Wyrok z dnia 1 lipca 2008 r., Compagnie maritime belge przeciwko Komisji, T-276/04, EU:T:2008:237, pkt 59 i przytoczone orzecznictwo.

(3) Opinia rzecznika generalnego Jacobsa z dnia 16 listopada 2000 r., Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2000:639, pkt 58.

(4) Wyroki Sądu z dnia 2 października 2003 r., Area Cova przeciwko Radzie i Komisji, T-196/99, EU:T:2001:281, pkt 43; z dnia 4 października 2006 r., Tillack przeciwko Komisji, T-193/04, EU:T:2006:292, pkt 127 oraz z dnia 13 listopada 2008 r., SPM przeciwko Radzie i Komisji, T-128/05, EU:T:2008:494, pkt 127.

- (79) Ponadto w odniesieniu do możliwości wniesienia skargi antydumpingowej przez przemysł Unii w rozumieniu art. 5 rozporządzenia podstawowego należy zauważyć, że dostępność jakiegokolwiek zadośćuczynienia nie unieważnia oceny dotyczącej niewłaściwego charakteru ewentualnego uchylecia środków przedstawionej w motywach 27–51.
- (80) W związku z tym twierdzenia CISA i wszystkich czterech producentów eksportujących w tej kwestii zostały odrzucone. W związku z powyższym, zgodnie z wnioskami przedstawionymi w motywie 67, ogólnie rzecz biorąc oraz mając na uwadze istotne negatywne skutki uchylecia środków dla przemysłu Unii, Komisja uznała, że uchYLECIE obowiązujących środków w odniesieniu do Chin w świetle wyroków w sprawie Hubei nie byłoby właściwe.

G. WNIOSEK

- (81) Mając na uwadze powyższe, po ujawnieniu ustaleń przesłanych w dniu 28 lipca 2017 r. żadna z uwag przedstawionych przez zainteresowane strony nie podważyła ustaleń Komisji i niniejszym potwierdza się ogólne wnioski przedstawione w motywie 67.

H. UJAWNIECIE USTALEŃ

- (82) Uwzględniając dodatkowe uwagi przedstawione powyżej, w szczególności w motywach 31–38 oraz 39–50, Komisja uznała za stosowne ponowne ujawnienie wszystkim zainteresowanym stronom tych dodatkowych faktów i uwag, na podstawie których podjęła decyzję o nieuchylaniu obowiązujących środków antydumpingowych w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących innych niż Hubei, i zaprosiła ich do przedstawienia uwag na temat tych wniosków w określonym terminie. Po dodatkowych ujawnieniach nie otrzymano uwag od zainteresowanych stron.
- (83) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie przedstawił swojej opinii,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dochodzenie dotyczące wyroków w sprawach połączonych C-186/14 P i C-193/14 P w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 926/2009 oraz do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2272 zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 czerwca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
